

وضع ارزهای عمده و نرخهای بهره

روز سه شنبه ۲۷ نوامبر سال ۲۰۰۷ میلادی ارزش دلار آمریکا در برابر اکثر ارزهای عمده تقویت شد. اخبار منتشره از سوی سیتی گروپ در مورد فروش بخشی از سهام این بانک به دولت ابوظبی به مبلغ ۷/۵ میلیارد دلار موجب بهبود وضعیت دلار و شاخص های عمده بورس وال استریت شد. همچنین انتشار اخبار فوق موجب تقویت بورس توکیو شد. بهبود وضعیت دلار آمریکا در برابر این به دیگر ارزها نیز سرایت کرد. تحلیل گران بازار حرکت سیتی گروپ را بهبودی در وضعیت بانکهای رهنی آمریکا و بحران های مالی ایجاد شده در آمریکا دانستند. در حقیقت ضعف شدید دلار در روزهای قبل ناشی از نگرانی نسبت به وضعیت وخیم بانکهای رهنی آمریکا و بالا بودن تعداد خانه های در معرض فروش بوده است. با فروش بخشی از سهام سیتی گروپ به ابوظبی تا حدودی نگرانیهای مذکور منتفی شد. پس از اینکه دلار در روز گذشته به پایین ترین سطح ۲/۵ سال گذشته خود در برابر ین رسید، در روز سه شنبه اندکی افزایش یافت و به سطح ۱۰۸/۸۵ ین رسید. ضمناً بازار همچنان بدنبال تغییر در نرخهای بهره کلیدی آمریکا می باشد. برخی از تحلیل گران معتقدند که شورای سیاستگذاری بانک مرکزی آمریکا در نشست ۱۱ سپتامبر نرخهای بهره کلیدی این کشور را ۰/۲۵ درصد کاهش خواهد داد، اما تعدادی از تحلیل گران انتظار کاهش ۰/۵ درصدی در نرخهای بهره کلیدی این کشور را دارند.

بورس فلزات قیمتی

روز سه شنبه قیمت طلا در بازار فلزات لندن و نیویورک تحت تأثیر تقویت عمومی دلار و کاهش شدید بهای نفت خام تنزل یافت. به طوری که بهای هر اونس طلا در بازارهای مذکور به ترتیب بسطوح ۸۱۴/۳۰ و ۸۱۲/۳۰ دلار رسید. در این روز انتشار خبر مربوط به توافق فروش ۷/۵ میلیارد دلار از سهام سیتی گروپ، یکی از بزرگترین مؤسسه مالی آمریکا با دولت ابوظبی موجب گردید تا سرمایه گذاران چنین تفسیری نمایند که مؤسسات مالی در حال کاهش زیانهای حاصل از وامهای رهنی اعطایی به افراد کم اعتبار هستند. این امر موجب ترقی دلار آمریکا گردید. با توجه به اینکه معاملات طلا در بازارهای جهانی به دلار آمریکا انجام می گیرد، تقویت دلار آمریکا ارزش دلاری طلا را برای دارندگان ارزهای غیردلاری گرانتر و به تبع آن موجبات کاهش تقاضا برای این فلز را فراهم می سازد. از سوی دیگر در این روز بهای نفت خام متأثر از احتمال افزایش سقف تولیدات اوپک و نگرانی نسبت به کاهش رشد تقاضا در نتیجه مشکلات اقتصادی آمریکا، دارای روندی نزولی بود. کاهش بهای نفت خام نگرانی نسبت به فشارهای تورمی را کاهش و به تبع آن تقاضا برای طلا را کاهش می دهد. همچنین تحلیل گران گفتند، گزارشات منتشره نشان می دهد که بازار طلا معاملات آبی طلا هنوز با مازاد شدید طلا مواجه می باشد. بنابراین هنوز بدلیل فروشهای سودجویانه طلا از سوی سودگران، انتظار تصحیحات تکنیکی بیشتر این فلز در این بازار محتمل است. ضمناً در روز سه شنبه بانک مرکزی اروپا در گزارش مشترک مالی هفتگی خود اعلام کرد، ارزش ذخایر طلای بانکهای مرکزی عضو منطقه یورو در هفته منتهی به ۲۳ نوامبر با ۲۹/۰ میلیون یورو کاهش بسطوح ۱۸۵/۳۹۱ میلیارد یورو رسید. این کاهش در پی فروش طلا توسط یکی از بانکهای مرکزی عضو منطقه و همچنین براساس توافق فروش طلای بانک مرکزی اروپا در سال ۲۰۰۴ بوده است.

بورس نفت خام

روز سه شنبه بهای نفت خام در بازارهای جهانی تحت تأثیر احتمال افزایش سقف تولیدات اوپک در اجلاس هفته آینده این سازمان و کاهش شاخص اعتماد مصرف کننده ماه نوامبر آمریکا و به تبع آن نگرانی نسبت به کندی رشد تقاضا کاهش یافت. بطوریکه بهای هر بشکه نفت خام برنت انگلیس و پایه آمریکا با ۲/۸۰ و ۳/۲۸ دلار کاهش به ترتیب به سطوح ۹۲/۵۲ و ۹۴/۴۲ دلار رسیدند. در این روز ارقام منتشره حکایت از کاهش شاخص اعتماد مصرف کننده ایالات متحده در ماه نوامبر برای چهارمین ماه متوالی داشت. بطوری که این کاهش طی مدت دو سال گذشته بی سابقه بود. نگرانی نسبت به افزایش قیمت های بنزین و بی ثباتی بازارهای مالی از دلایل اصلی کاهش این شاخص در دوره مذکور بشمار می روند. از سوی دیگر در روز سه شنبه وزیر نفت عربستان سعودی آقای علی النعیمی اظهار داشت سقف تولیدات این کشور در ماه نوامبر بسطوح ۹ میلیون بشکه در روز افزایش یافته است و این موضوع مطابق موافقت نامه اول نوامبر OPEC است اما او اضافه نمود که هیچ خط مشی مشخص در اجلاس ابوظبی در پنجم دسامبر در مورد اهداف OPEC ارائه نشده است. همچنین در این روز وزیر نفت قطر، عبدالله العطیه اظهار داشت که هیچ نیازی به افزایش سقف تولیدات اوپک نیست و در ادامه گفت که او از هرگونه پیشنهاد مطرح شده بوسیله کشورهای تولید کننده حاشیه خلیج فارس مبنی بر افزایش تولید ۷۵۰۰۰۰ بشکه در روز اطلاع ندارد. در روز یکشنبه نیز وزیر نفت ایران آقای نودری اظهار داشت که بعضی از اعضای اوپک درصدد افزایش عرضه هستند و اندونزی نیز در این روز اعلام داشته است که از افزایش ۵۰۰۰۰ بشکه در روز حمایت خواهد نمود. طبق نظرسنجی تحلیل گران در این روز پیش بینی شد موجودی انبار نفت خام و نفت حرارتی و دیزل آمریکا در هفته منتهی به ۲۳ نوامبر به ترتیب ۰/۹ و ۱/۳ میلیون بشکه کاهش ولی موجودی انبار بنزین ۰/۶ میلیون بشکه افزایش نشان دهد.

بورس وال استریت

روز سه شنبه تمام شاخص های بورس وال استریت تحت تأثیر کاهش قیمت نفت خام، توافق فروش بخش وسیعی از سهام Citigroup Inc یکی از بزرگترین بانکهای آمریکا به ابوظبی از سیر صعودی برخوردار بودند. بطوریکه شاخص داو جونز، اس اند پی ۵۰۰ و تکنولوژیک به ترتیب با ۲۱۵/۰۰، ۲۱/۰۱ و ۳۹/۸۱ واحد افزایش نسب به روز گذشته به سطوح ۱۲۹۵۸/۴۴، ۱۴۲۸/۲۳ و ۲۵۸۰/۸۰ رسید. در این روز ابوظبی خرید ۴/۹ درصدی سهام بزرگترین بانک آمریکایی Citigroup را به مبلغ ۷/۵ میلیارد دلار مورد بررسی قرار داد. این امر نگرانی نسبت به مشکلات وامهای رهنی اعطایی به افراد کم اعتبار را تا حدودی کاهش داد. از سوی دیگر در این روز کاهش بهای نفت خام دورنمای افزایش درآمد و کاهش هزینه صنایع بزرگ را تقویت کرد.

بورس اوراق بهادار تهران

به گزارش سازمان بورس اوراق بهادار تهران شاخص کل قیمت سهام در روز سه شنبه ۶ آذر ماه ۱۳۸۶ به رقم ۹۸۲۹/۷۱ رسید که نسبت به شاخص کل روز دوشنبه ۵ آذر ماه ۱۳۸۶ به میزان ۱۱/۳۲ واحد کاهش داشت.

قیمت فروش هر تن انواع فلزات غیر آهنی در بورس لندن (دلار)						
تاریخ	نوع فلز	مس مفتول	آلومینیم	روی	نیکل	سرب
سه شنبه ۲۷ نوامبر ۲۰۰۷		۶۶۲۰/۰	۲۴۵۴/۰	۲۳۶۵/۵	۲۸۳۱۰	۲۹۹۰/۰
دوشنبه ۲۶ نوامبر ۲۰۰۷		۶۷۴۰/۰	۲۴۴۶/۵	۲۳۲۰/۰	۲۹۲۰۰	۳۰۴۶/۰

نرخ SDR، ارزهای عمده، فلزات قیمتی، نفت خام و بهره بین بانکی				
انواع ارز و فلزات قیمتی	دوشنبه ۲۶ نوامبر ۲۰۰۷		سه شنبه ۲۷ نوامبر ۲۰۰۷	
	نیویورک	لندن	نیویورک	لندن
حق برداشت مخصوص*	---	---	---	---
یورو*	۱/۴۸۶۵	۱/۴۸۸۰	۱/۴۸۵۷	۱/۴۸۲۲
لیره انگلیس*	۲/۰۷۰۹	۲/۰۷۱۳	۲/۰۶۹۳	۲/۰۶۸۸
فرانک سوئیس	۱/۱۰۰۶	۱/۰۹۶۳	۱/۰۹۹۸	۱/۱۰۵۴
ین ژاپن	۱۰۸/۴۳	۱۰۷/۳۲	۱۰۸/۱۰	۱۰۸/۹۸
بهره دلار	---	---	---	---
طلا	۸۲۶/۶۵	۸۲۵/۰۵	۸۱۴/۳۰	۸۱۲/۳۰
نقره	۱۴/۷۲	۱۴/۸۰	۱۴/۴۷	۱۴/۴۲
پلاتین	۱۴۷۰/۵۰	۱۴۶۹/۵۰	۱۴۵۶/۰۰	۱۴۴۵/۵۰
نفت خام	۹۵/۳۲**	۹۷/۷۰***	۹۲/۵۲**	۹۴/۴۲***
سید نفت اوپک	۹۱/۸۴	---	۹۰/۲۷	---

*هر واحد به دلار آمریکا **نفت خام برنت انگلیس ***نفت خام پایه آمریکا ****نرخ بهره هفتگی

تجربه ژاپن، چراغ راه آینده چین:

بنا به گزارش خبرگزاری رویترز در ۲۱ نوامبر سالجاری میلادی، چین به طور معمول از قوی شدن ارزش یوآن در مقابل سایر ارزها ممانعت به عمل می آورد. حساسیت مقامات پولی چین نسبت به ترقی یوآن ناشی از اتفاق مشابهی است که برای کشور ژاپن در دهه ۱۹۸۰ رخ داد. در آن زمان کشور ژاپن تحت فشار مقامات پولی سایر کشورهای توسعه یافته دنیا در خصوص افزایش ارزش ین نسبت به دلار آمریکا قرار داشت. در آن زمان ژاپن با پذیرفتن ترقی ارزش ین موجبات کساد اقتصادی این کشور را در آن دهه فراهم آورد. با توجه به مازاد عظیم ذخایر ارزی چین که بالغ بر ۱/۴ تریلیون دلار است مقامات پولی سایر اقتصادهای توسعه یافته خواستار رشد سریعتر ارزش یوآن شده اند. چین همچنان تحت فشار سایر کشورهای توسعه یافته قرار دارد. اما تحلیل گران اقتصادی ژاپن می گویند مرور دیگری بر رویداد دهه ۱۹۸۰ این کشور، نشان می دهد نگرانی مقامات پولی چین نسبت به آزادسازی نرخ برابری یوآن، بی مورد می باشد. آنها عقیده دارند هر چه زمان آزادسازی نرخ برابری یوآن بیشتر به تأخیر بیفتد، خطر حبابی شدن سطوح قیمت داراییها و در نهایت ترکیدن این حبابها بیشتر می شود. تحقیقات آنها اشاره بر آن داشت که مقامات پولی ژاپن زمان ترقی ین را به تأخیر انداختند و اجازه انباشته شدن تقاضای بالقوه ین را دادند. در نهایت ژاپن نرخ برابری ین را در سال ۱۹۸۵ آزاد کرد و این تقاضای بالقوه به صورت بالفعل درآمد. مدیر یکی از مؤسسات تحقیقاتی ژاپن گفت: در آن زمان کشور ژاپن شرایطی مانند شرایط فعلی چین را داشت و نسبت به افزایش ارزش ین بسیار نگران بود، هر چند که با توجه به فشار بازارهای مالی سرانجام این عمل رخ داد و بر ارزش ین افزوده شد. این موضوع کاملاً مانند شرایط فعلی چین است. در آینده نزدیک چین مجبور خواهد شد انعطاف پذیری یوآن را در مقابل دیگر ارزها بیشتر نماید. وی افزود این موضوع مسئله ای نیست که تحت اختیار یا به درخواست ما باشد. بلکه در آینده نزدیک عوامل بازارهای مالی آنرا مشخص خواهند کرد. در حالیکه افزایش ین زمینه را برای ایجاد حباب در قیمت داراییها آماده کرد، تحلیل گران اقتصادی می گویند ایجاد حباب در نهایت توسط سیاست پولی انبساطی تشدید شد که این سیاست برای مهار جاذبه ین اتخاذ شده بود. این مسئله یک هشدار برای چین امروزی است. کشور چین باید یوآن را آزادتر کند ولی ممکن است این کشور مجبور باشد سیاست پولی خود را همچنان به صورت انقباضی نگاه دارد. **شبهات عدم توازن تراز تجاری:** به مانند ژاپن در دهه ۱۹۸۰ میلادی، چین یک اقتصاد نوظهور با توان عظیم بالقوه رشد اقتصادی در جهان است. در سال ۱۹۸۵ ژاپن یکی از پنج کشور عمده صنعتی جهان به شمار می رفت. در آنوقت مقامات پولی ژاپن پذیرفتند که در راستای کمک به اقتصاد جهانی و کاهش، کسری عظیم تجاری آمریکا، ارزش ین را در مقابل دلار آمریکا تقویت نمایند. شایان ذکر است در آن زمان مازاد حساب جاری ژاپن بالغ بر ۳/۷ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور بود. مازاد حساب جاری چین در شش ماهه اول سال جاری ۱۱/۶ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور بود. در این مدت روزی نبود که شرکای اصلی تجاری چین تقاضای تسریع افزایش یوآن را برای تصحیح مازاد تجاری این کشور نکنند. به گفته یکی از کارشناسان مازاد حساب جاری چین بسیار عظیم شده است و بایستی در جهت رفع این موضوع ارزش یوآن بین ۱۵-۱۰ درصد افزایش داشته باشد. آقای Henry Paulson وزیر خزانه داری آمریکا در ماه آینده از پکن دیدار خواهد کرد. علت دیدار مقامات اروپایی و آمریکایی از پکن این است که آنها خواستار انعطاف پذیری بیشتر ارزش یوآن به منظور کاهش عدم تعادل اقتصاد جهانی می باشد. لازم به ذکر است که چین در ژوئیه ۲۰۰۵ سیستم ثبات نرخ برابری یوآن در برابر دلار را کنار گذاشت و از آن زمان تاکنون یوآن تنها کمتر از ۱۰ درصد در برابر دلار تقویت شده است. در این مدت یوآن در برابر یورو کاهش داشت. افزایش اندک ارزش یوآن در برابر دلار آمریکا تاحدودی شبیه به ترقی ین در برابر دلار در دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی بود. دولت ژاپن در سال ۱۹۷۱ میلادی ارزش ین را شناور کرد. از آن زمان تا زمان معاهده سال ۱۹۸۵ پلازا^۱، دولت ژاپن اجازه داد ارزش ین در برابر دلار سالانه فقط چند درصد افزایش یابد. در مدت ۱۰ سال پس از توافق Plaza ارزش ین در برابر دلار آمریکا سه برابر شد و هر دلار به ۷۸ ین رسید. شاخص سهام نیکی ژاپن و سطح قیمت مستغلات در شهرهای بزرگ ژاپن نیز سه برابر شد. شرایط فوق با توسعه سرمایه گذاری های خارجی و جریان ورود سرمایه ناشی از مازاد تجاری این کشور بود. بنابراین چین نیز همانند ژاپن ناچار به افزایش ارزش پول خود می باشد. همچنین ممکن است چین با حبابی شدن سطوح قیمتها روبرو شود و برخی از تحلیلگران قبلاً به این نکته اشاره داشته اند که سطح قیمتها در چین حبابی شده است. آنها به افزایش نرخ سهام شانگهای که دو برابر شده و افزایش شدید و دو رقمی سطح قیمتها در شهرهای بزرگ چین نیز اشاره داشتند.

۱ - Plaza Accord توافق نامه ای بود که بین ۵ کشور عمده صنعتی جهان - فرانسه، آلمان غربی، ژاپن، ایالات متحده و بریتانیا - در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۵ امضاء شد. در توافق نامه فوق آمده بود که ین ژاپن و مارک آلمان انعطاف پذیری بیشتری نسبت به دلار آمریکا داشته باشند.